

Tato práce se zabývá surrealistickým objektem a jeho reflexemi u českých teoretiků.

V první části práce je představena problematika surrealistického objektu a subjekt-objektových vztahů v surrealismu. Představeno je zde Bretonovo filosofické uchopení surrealistického objektu, též jeho pojetí krize objektu. V rámci první části práce je nastíněna podstata nalezeného objektu, koncept křečovitě krásy a Dalího paranoicko-kritická metoda jako jeden z dalších zdrojů surrealistické obraznosti. Druhá část práce se zaměřuje na reflexi předmětnosti surrealismu a na vztahy umění a skutečnosti v myšlení Jana Mukařovského. Třetí část práce konceptualizuje estetiku Bohuslava Brouka ve světle surrealismu. V této části je stručně naznačen rámec Broukova pojetí subjekt-objektových vztahů, též jeho interpretace surrealistického objektu. Poslední část naznačuje Teigeho pojetí surrealistické tvorby vzhledem ke zdrojům surrealistické obraznosti.